

Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право
УДК 342.56/342.98

Щербак Артем Валерійович

*аспірант кафедри адміністративного та фінансового права
Національного університету біоресурсів і природокористування України*

Щербак Артем Валериевич

*аспирант кафедры административного и финансового права
Национального университета биоресурсов и природопользования Украины*

Shcherbak Artem

*PhD Student of the Department of Administrative and Financial Law of the
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine*

**НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОГО
АДМІНІСТРУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ АПАРАТУ СУДУ
НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ПУБЛИЧНОГО
АДМИНИСТРИРОВАНИЯ В ДЕЯТЕЛЬНОСТИ АППАРАТА СУДА
REGULATORY AND LEGAL SUPPORT OF PUBLIC
ADMINISTRATION IN THE ACTIVITIES OF THE COURT STAFF**

Анотація. Наукова стаття присвячена формуванню системи нормативно-правових актів, що складають нормативно-правове забезпечення публічного адміністрування в діяльності апарату суду. На сьогодні є багато різноманітних нормативно-правових актів, до яких постійно вносяться зміни та доповнення, що зумовлює необхідність проведення системної роботи у плані їх узгодження та приведення у відповідність. Постійний розвиток законодавства у системі публічного адміністрування діяльності апарату суду в Україні відбувається настільки динамічно, що воно потребує нагальної систематизації. Тому, систематизоване та чітко сформоване законодавство є запорукою

ефективності, результативності та належності здійснення публічного адміністрування діяльності апарату суду. Встановлено, що основою для функціонування системи публічного адміністрування діяльності апарату суду є Конституція України, а також закони та підзаконні нормативні акти. Визначено, що вся нормативна база, якою керується система публічного адміністрування діяльності апарату суду розподіляється на дві групи: 1) норми міжнародного законодавства; 2) норми національного законодавства. Розглядаючи систему нормативно-правових актів у досліджуваній сфері, відзначено, що забезпечення роботи апарату суду здійснюється за допомогою певних нормативних правил, які, в свою чергу, регулюють адміністративну організацію апарату суду. Сам комплексний аналіз нормативно-правових актів, що відображені в законах та підзаконних актах, визначає місце публічного адміністрування в апараті суду. Доведено, що цей системо-утворюючий ланцюг з нормативно-правових актів, актів відомчого характеру та локальної дії, створює важелі впливу на організацію роботи апарату суду. Варто відзначити, що проведений аналіз нормативно-правових актів у сфері публічного адміністрування діяльності апарату суду демонструє відсутність систематизаційної ознаки законодавчої бази, а саме розпорошеність норм по різних актам законодавства, що значно ускладнює процес належної реалізації діяльності публічного адміністрування діяльності апарату суду.

Ключові слова: публічне адміністрування, суд, судова влада, апарат суду, відправлення правосуддя.

Анотація. Научная статья посвящена формированию системы нормативно-правовых актов, составляющих нормативно-правовое обеспечение публичного администрирования в деятельности аппарата суда. На сегодня есть много различных нормативно-правовых актов, в которых постоянно вносятся изменения и дополнения, предопределяет

необходимость проведения системной работы в плане их согласования и приведения в соответствие. Постоянное развитие законодательства в системе публичного администрирования деятельности аппарата суда в Украине происходит настолько динамично, что оно требует неотложной систематизации. Поэтому, систематизированное и четко сформировано законодательство является залогом эффективности, результативности и принадлежности осуществления публичного администрирования деятельности аппарата суда. Установлено, что основой для функционирования системы публичного администрирования деятельности аппарата суда является Конституция Украины, а также законы и подзаконные нормативные акты. Определено, что вся нормативная база, которой руководствуется система публичного администрирования деятельности аппарата суда делится на две группы: 1) нормы международного законодательства; 2) нормы национального законодательства. Рассматривая систему нормативно-правовых актов в исследуемой сфере, отмечено, что обеспечение работы аппарата суда осуществляется с помощью определенных нормативных правил, которые, в свою очередь, регулируют административную организацию аппарата суда. Сам комплексный анализ нормативно-правовых актов, отражены в законах и подзаконных актах, определяет публичного администрирования в аппарате суда. Доказано, что эта система-образующая цепь нормативно-правовых актов, актов ведомственного характера и локального действия, создает рычаги влияния на организацию работы аппарата суда. Стоит отметить, что проведенный анализ нормативно-правовых актов в сфере публичного администрирования деятельности аппарата суда демонстрирует отсутствие систематизации законодательной базы, а именно разобщенность норм по различным актам законодательства, что значительно усложняет процесс надлежащей

реализации деятельности публичного администрирования деятельности аппарата суда.

Ключевые слова: публичное администрирование, суд, судебная власть, аппарат суда, отправления правосудия.

Summary. The scientific article is devoted to the formation of a system of normative legal acts that make up the normative and legal support of public administration in the activity of the court staff. Today there are many different regulations, which are constantly amended and supplemented, which necessitates systematic work in terms of their harmonization and alignment. The constant development of legislation in the system of public administration of the court staff in Ukraine is so dynamic that it requires urgent systematization. Therefore, the systematized and clearly formed legislation is a guarantee of efficiency, effectiveness and appropriateness of public administration of the court staff. It is established that the basis for the functioning of the system of public administration of the court staff is the Constitution of Ukraine, as well as laws and regulations. It is determined that the entire regulatory framework, which governs the system of public administration of the court staff is divided into two groups: 1) the rules of international law; 2) norms of national legislation. Considering the system of normative legal acts in the researched sphere, it is noted that ensuring the work of the court staff is carried out with the help of certain normative rules, which, in turn, regulate the administrative organization of the court staff. The complex analysis of normative-legal acts, which are reflected in laws and by-laws, determines the place of public administration in the court staff. It is proved that this system-forming chain of normative-legal acts, acts of departmental character and local action, creates levers of influence on the organization of work of the court staff. It should be noted that the analysis of regulations in the field of public administration of the court staff shows the lack of systematization of the legal framework, namely the dispersion of rules on various pieces of legislation, which

greatly complicates the process of proper implementation of public administration.

Key words: *public administration, court, judiciary, court apparatus, administration of justice.*

Постановка проблеми. Чітко сформоване нормативно-правове забезпечення публічного адміністрування в діяльності апарату суду є запорукою ефективного, якісного, результативного та належного відправлення правосуддя. А відтак, науковий аналіз цього питання є вкрай важливим. По-перше, нормативну основу забезпечення публічного адміністрування в діяльності апарату суду складає значна кількість розгалужених законодавчих актів, які потребують систематизації; а по-друге, дослідження цього питання надасть можливість окреслити проблемні питання, що виникають в процесі адміністрування апарату суду та нададуть поштовх до їх вирішення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Наукові результати щодо нормативно-правового забезпечення організації судової діяльності побічно висвітлені в працях багатьох вчених сучасності. Однак в контексті формування системи нормативно-правового забезпечення публічного адміністрування в діяльності апарату суду немає жодних наукових праць вчених-адміністративістів.

Проте, варто відмітити, що теоретичну базу даного дослідження становлять праці таких вітчизняних і зарубіжних учених, як С. О. Бондар, А. Л. Борко, О. В. Гулак, Р. І. Кирилюк, В. І. Курило, І. В. Курило, В. В. Ладиченко, В. В. Сердюк, В. О. Спасенко, А. А. Стрижак, Л. І. Фесенко, П. Ю. Шпенова.

Зокрема, наукові роботи С.О. Бондаря, В.О. Спасенко та А.Л. Борко були нами використані для проведення аналізу основних нормативно-правових актів, котрі регулюють діяльність судів в Україні. Р. І. Кирилюк у

своїй науковій роботі визначав завдання організаційного забезпечення діяльності судів, тому дане наукове дослідження допомогло нам визначити основні завдань апарату суду та надати власну класифікацію. А. А. Стрижак чітко визначив та навів основні недоліки системи правового регулювання діяльності із забезпечення роботи судів, які нами були проаналізовані та використанні при написанні наукової статті. Робота Л. І. Фесенко надала нам можливість узагальнити основні повноваження Голови суду, та окремо проаналізувати повноваження у сфері фінансового забезпечення судової установи. Що стосується наукової роботи П. Ю. Шпенової, то її монографічне дослідження нам знадобилося для визначення правового регулювання структури та чисельності апарату суду. Дослідити функції апарату суду та їх компетенцію, детальний порядок призначення на посаду керівника апарату суду та особливості його правового статусу, керівників структурних підрозділів, інших працівників апарату суду.

Метою статті є аналіз нормативно-правових актів, у сфері забезпечення публічного адміністрування в діяльності апарату суду.

Виклад основного матеріалу. Забезпечення роботи апарату суду здійснюється за допомогою певних нормативних правил, які, в свою чергу, регулюють адміністративну організацію апарату суду задля здійснення правосуддя, що входить до компетенції працівників апарату суду.

Комплексний аналіз нормативних документів, що відображені в законах та підзаконних нормативно-правових актах, визначає місце публічного адміністрування в апараті суду. Такий системо-утворюючий ланцюг з нормативно-правових актів, актів відомчого характеру та локальної дії, створює важелі впливу на організацію роботи апарату суду. Ці норми визначають побудову відносин в судовому адмініструванні.

Правовою основою діяльності судів є сукупність правових актів, які регулюють суспільні відносини, що виникають, розвиваються та припиняються, серед них треба виділити: Конституцію та закони України,

акти Президента України та Кабінету Міністрів України, інші акти законодавства України [1, с. 17; 2, с. 154].

А. Л. Борко зазначає, що вагома соціальна роль і своєрідне місце у державному механізмі судової системи України зумовлюють формування цілісної нормативно-правової бази організації та функціонування, закладення необхідних механізмів реалізації судової влади й правових гарантій відправлення судами правосуддя в Україні [3, с. 59].

А. А. Стрижак визначає, що в системі правового регулювання діяльності із забезпечення роботи судів існує чимало прогалин і недоліків, які заважають ефективному здійсненню функцій з організації функціонування органів правосуддя в Україні, зокрема: 1) недостатньо визначеним і чітким у відповідному законодавстві є правовий статус суб'єктів управлінської діяльності в судах загальної юрисдикції; 2) фактично поза межами законодавчого регулювання залишаються питання фінансового й матеріально-технічного забезпечення судів; 3) майже відсутнє будь-яке визначення процедур і правил здійснення організаційної роботи у сфері забезпечення функціонування судочинства; 4) актуальною є проблема систематизації та впорядкування відповідного законодавства, піднесення його на новий, більш якісний рівень; 5) одним із важливих напрямків є удосконалення правового регулювання діяльності щодо організаційного керівництва в судах, уточнення й деталізація прав та обов'язків керівників органів правосуддя [4, с. 18].

Власне, під визначенням категорії «публічне адміністрування судової влади» Гулак О. В, Ладиченко В. В. та Головка Л. В. розуміють комплексну систему адміністративних інституцій із ієрархічною побудовою, яка має цілеспрямовану діяльність, формує цілі, здійснює роботу на всіх елементах судової системи та приймає управлінські рішення [5, с. 14]. Важливим на сучасному етапі у розрізі публічного адміністрування судової влади є забезпечення умов для дотримання доброчесності та уникнення

суддівським корпусом конфлікту інтересів й відповідне нормативне забезпечення. Зокрема, окремі питання неузгодженості законодавства щодо можливої наявності конфлікту інтересів в діяльності суддів були аналізовані в колективному доробку В. Курила, І. Курило, О. Машевської, О. Гулак та Ю. Ярмолекно [6].

Отже, аналізуючи нормативно-правову основу, яка забезпечує публічне адміністрування діяльності апарату суду загальної, апеляційної та касаційної інстанції в Україні, треба виділити такі нормативні документи, як: Конституція України, Закони України «Про судоустрій і статус суддів», «Про державну службу», «Про Конституційний Суд України», міжнародні нормативно-правові документи, які ратифіковані державою та положення про апарати відповідних судів, рішення зборів суддів, а також накази і розпорядження голови суду, накази керівника апарату суду та ін.

Вважаємо, що в залежності від масштабу діяльності такі норми слід поділити на дві групи: 1) норми міжнародного законодавства; 2) норми національного законодавства.

Першу групу складають міжнародні акти. До їх числа відносимо Загальну декларацію прав людини 1948 р. (ст. 8 «Кожна людина має право на ефективне відновлення в правах компетентними національними судами в разі порушення основних прав, наданих їй Конституцією або законами»); Конвенція про захист прав людини і основних свобод 1950 р. (ст. 6 «Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом»); Рекомендації міністрів Ради Європи тощо [7; 8].

Отже, передумовою якісного та оперативного вирішення справ судами є створення належних умов для виконання ними своїх обов'язків. У Основних принципах незалежності судових органів, схвалених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН 13 грудня та 29 листопада 1985 р., визначається обов'язок держави щодо створення відповідних засобів, що

давали б змогу органам судової влади належним чином реалізовувати свої функції [9, с. 121-126].

Також, варто зазначити рекомендації CM/Rec (2010) 12 Комітету міністрів Ради Європи «Щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки» від 17 листопада 2010 року зазначається, що у всіх судах має бути достатня кількість суддів і кваліфікований допоміжний персонал. З метою попередження виникнення й зменшення в судах надмірного робочого навантаження має бути вжито необхідних заходів з метою забезпечення незалежності судової влади, для передачі іншим особам з відповідною кваліфікацією вирішення несудових питань [10, с. 37].

Україна послідовно запроваджує всі міжнародні та європейські стандарти функціонування судових органів, але не всі вони є імplementованими, що створює певні труднощі в їхньому застосуванні. Окрім того, повсякчас з'являються нові резолюції та рекомендації уповноважених на те міжнародних інституцій щодо удосконалень діяльності конкретно вітчизняної судової системи, які мають бути враховані при прийнятті відповідних нормативних змін.

Щодо національних норм, не дивлячись на незалежність судової влади, їх система надто розгалужена, адже загальні, спеціальні та спеціалізовані норми щодо публічного адміністрування діяльності апарату суду в Україні має свій об'єктивний вияв у актах Верховної Ради України, в рішеннях Вищої ради правосуддя, Державної судової адміністрації України та Ради суддів України.

Тому, на наш погляд, варто систематизувати нормативно-правові акти щодо забезпечення публічного адміністрування в діяльності апарату суду відповідно до наступних критеріїв: 1) за юридичною силою; 2) за зовнішньою формою вираження та ступенем загальності правових норм.

Отже, види нормативно-правових актів за юридичною силою: Закони України (кодифіковані та не кодифіковані): Конституція України; Кодекс

адміністративного судочинства; Цивільний процесуальний Кодекс України; Кримінальний процесуальний Кодекс України; Бюджетний Кодекс України; Закони України «Про судоустрій і статус суддів»; «Про державну службу»; «Про державний бюджет України»; «Про Вищу раду правосуддя»; «Про Конституційний Суд України»; «Про Вищий антикорупційний суд», «Про Національний архівний фонд і архівні установи»; «Про оплату праці»; «Про джерела фінансування органів державної влади»; «Про вищу освіту».

Кодифіковані нормативно-правові акти встановлюють загальні засади діяльності суду при здійсненні правосуддя. Проте, розуміючи, що дану функцію не можливо реалізувати без відповідних структурних підрозділів апарату суду, тому вважаємо, що дані норми цілком і повністю відносяться до публічного адміністрування апарату суду. На підтвердження цього варто відмітити думку науковця П. Ю. Шпенової щодо того, що якісне здійснення правосуддя на всіх рівнях судової системи є обов'язковою умовою розбудови демократичної, правової держави, а забезпечення цього процесу є основним завданням апаратів відповідних судів. Воно може успішно вирішуватися завдяки ефективній діяльності високопрофесійних і кваліфікованих працівників суду [11, с. 6].

Права і свободи людини і громадянина захищаються судом, дане твердження визначено у ст. 55 Конституції України [12]. Для того щоб дана норма працювала та суди надавали послуги у цій сфері, потрібно створити відповідні умови для судової влади, де відповідні структури забезпечували б безперебійну роботу суду та сприяли суддям у здійсненні їх головної функції – відправлення правосуддя, здійснюючи діяльність, яка безпосередньо не стосується відправлення правосуддя [11, с. 38].

Наступними важливими нормативно-правовими актами у сфері публічного адміністрування діяльності апарату суду є Закони України: «Про судоустрій і статус суддів» та «Про державну службу». Ці два документи формують головні завдання діяльності апаратів судів загальної юрисдикції

в Україні. Слушною є думка Р.І. Кирилюка, що завдання організаційного забезпечення діяльності судів є загальнодержавним, його вирішення – це складова політики держави у сфері судоустрою [13, с. 42].

Також, В.В. Сердюк, досліджуючи важливі питання щодо діяльності апаратів вищих спеціалізованих судів, визначив основним завданням апарату вищого спеціалізованого суду інформаційне та організаційно-методичне забезпечення діяльності такого судового органу [14, с. 32].

В контексті означеного, публічне адміністрування діяльності апарату суду можна поділити на два види: загальне та спеціальне. Загальне адміністрування – це організаційне забезпечення роботи суду, а спеціальне адміністрування – це покладення на апарат суду зобов'язання щодо забезпечення належних умов для справедливого відправлення правосуддя та винесення судьями своєчасних та обґрунтованих рішень по справах.

Наступними видами нормативно-правових актів є акти зі зовнішньою формою вираження та ступенем загальності, а саме: 2) Постанови Кабінету Міністрів України, зокрема: «Порядок проведення конкурсу на зайняття посад державної служби»; «Про затвердження Типового положення про бухгалтерську службу бюджетної установи»; «Про порядок стажування у державних органах»; «Про систему підготовки, спеціалізації та підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування»; «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів»; Типові положення про апарат суду, рішення зборів суддів, а також накази і розпорядження голови суду, накази керівника апарату суду та ін.

Водночас, для більш детального аналізу вище перерахованих нормативно-правових актів, які стосуються питання публічного адміністрування апарату суду, зацентруємо увагу саме на аналізі нормативно-правових актів, які регулюють оплату праці працівників

апарату суду. Так на сьогодні належна робота апарату суду неможлива без матеріальних джерел та відповідно ефективного адміністрування ними. В Україні забезпечення ефективного публічного адміністрування діяльності апарату суду передбачає: законодавче гарантування належного та своєчасного фінансування судів; визначення в Державному бюджеті України видатків на фінансування судів; гарантування достатнього рівня соціального забезпечення судів.

Згідно ст. 22 Бюджетного Кодексу України, головним розпорядником коштів за бюджетними призначеннями, передбаченими Законом України «Про Державний бюджет України», можуть бути виключно органи, уповноважені відповідно Кабінетом Міністрів України, Верховною Радою України, Президент України, а також міністерствами в особі їх керівників, іншими центральними органами державної влади, судами загальної юрисдикції, Конституційним Судом України, Державною судовою адміністрацією України, установами і організаціями, які визначені Конституцією України [15].

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів» від 9 березня 2006 року №268, надається право керівнику державного органу в межах визначеного фонду оплати праці встановлювати державним службовцям доплати, надбавки, здійснювати преміювання, надавати матеріальну допомогу для вирішення соціальних питань та допомогу на оздоровлення [16]. З цього нормативно-правового акту, стає зрозумілим, що питання оплати праці державних службовців у суді, має право вирішувати голова суду, проте прямо він не наділений такими повноваженнями відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Звертаючись до Типового положення про бухгалтерську службу бюджетної установи, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів

України від 26 січня 2011 року № 59, бухгалтерська служба підпорядковується безпосередньо керівнику бюджетної установи, а до компетенції головного бухгалтера належить погодження документів, пов'язаних із витрачанням фонду заробітної плати, встановленням посадових окладів та надбавок працівникам.

Звертаючись до наукової роботи Л. І. Фесенко, то він слушно зауважив, що відповідні норми Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не містить будь-яких посилань на повноваження голови суду щодо вирішення питань фінансового забезпечення судової установи, обмежуючись обтічним посиланням на здійснення ним інших повноважень, визначених законом, при цьому не уточнюючи, яких саме [17, с. 178].

Усвідомлюючи, що Законом України «Про судоустрій і статус судів» передбачено, що апарат суду здійснює організаційне забезпечення суду, то стає зрозумілим, що керівник апарату суду, очолюючи апарат суду дбає про організаційне забезпечення роботи суду, включаючи здійснення заходів фінансового характеру, тобто здійснює операції з бюджетними коштами.

Разом з тим, цілком слушною є думка Гулак О.В., яка зазначає, що певні зрушення щодо оптимізації публічного управління як держави у цілому, так і побудови дієвих та ефективних державних інституцій вбачається можливим насамперед через реалізацію певних складових, серед яких авторка називає і «забезпечення організаційно-правової спроможності суспільства контролювати процеси прийняття нормативних правил та, основне, їх реалізацію» [18, с. 14].

Далі спробуємо розібратися з локальними (відомчими) нормативно-правовими актами у сфері публічного адміністрування діяльності апарату суду. Так, відповідно до п. 12 ст. 152 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Державна судова адміністрація розробляє та затверджує за погодженням із Вищою радою правосуддя Типове положення про апарат суду. Положення про апарат кожного окремого суду розробляється на

підставі Типового положення про апарат суду та затверджується зборами суддів відповідного суду (ч. 2 ст. 155 Закону України «Про судоустрій і статус суддів») [19].

Структуру та штатну чисельність апарату суду визначає Закон України «Про судоустрій та статус судів», проте детальніше структуру визначає Типове положення про апарат суду. Так, у розділі 1 Типового положення йдеться про те, що апарат місцевого та апеляційного судів здійснює організаційне забезпечення роботи суду. Правовий статус працівників апарату суду, окрім названих вище нормативно-правових актів, визначається також положеннями та посадовими інструкціями.

Зокрема, діяльність помічників суддів регламентується Положенням про помічника судді суду, затвердженим рішенням Ради суддів України. Працівники апарату суду зобов'язані дотримуватися посадових інструкцій, правил внутрішнього службового розпорядку, інструкцій з діловодства, Правил поведінки працівника суду, а також вимог інших документів, які регламентують роботу суду. Посадові інструкції судових розпорядників розробляються на підставі Положення про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників, затвердженого наказом Державної судової адміністрації України та погодженого рішенням Вищої ради правосуддя.

Висновки. Проводячи аналіз нормативно-правових актів у сфері публічного адміністрування діяльності апарату суду, можемо констатувати, що нами яскраво проведена систематизація нормативно-правових актів визначена їх класифікація та види. Також варто відмітити, що дане дослідження надало нам можливість з'ясувати та визначити основні проблеми та прогалини діючого законодавства у сфері публічного адміністрування діяльності апарату суду. Розпорошеність норм по різних актам законодавства значно ускладнює процес належної реалізації діяльності публічного адміністрування діяльності апарату суду. Відсутність загальних положень, основних функцій апарату суду в Законі України «Про

судоустрій і статус суддів» або в окремому Законі України значною мірою впливає на загальний стан результативності такої діяльності. Тому є сенс стверджувати, що нормативно-правове забезпечення публічного адміністрування діяльності апарату суду є недостатнім та вимагає від суб'єктів законодавчої ініціативи та судової влади втручання та подальшого нормативного реформування.

Література

1. Бондар С. О. Адміністративно-правове забезпечення діяльності адміністративних судів в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Запоріжжя, 2010. 20 с.
2. Спасенко В. О. Деякі питання адміністративно-правового регулювання діяльності державної реєстраційної служби України. Часопис Київського університету права. 2013. № 1. С. 153–157.
3. Борко А.Л. Адміністративно-правове забезпечення функціонування судової системи України: дис. ... д-ра юр. наук: 12.00.07. Харків, 2014. 400 с.
4. Стрижак А.А. Державне управління забезпеченням діяльності судів загальної юрисдикції: автореф. ...канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2005. 21 с.
5. Гулак О. В., Ладиченко В. В., Головій Л. В. Публічне адміністрування судової влади як одна із форм забезпечення рівного доступу до правосуддя. *Інтернаука. Серія: "Юридичні науки"*. 2021. № 5 (39). Т. 1. С. 11-17. URL: <https://www.inter-nauka.com/issues/law2021/5/7316>
6. Kurylo V., Kurylo I., Mashevskaya O., Gulac O., Iarmolenko I. The Conflict of Interests and Teaching Activity of a Judge. *Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues*. Volume 24. Special Issue 1. 2021. URL: <https://www.abacademies.org/articles/the-conflict-of-interests-and-teaching-activity-of-a-judge-11188.html>

7. Загальна декларація прав людини: прийнята і проголошена Резолюцією 217 А (III) Генеральної Асамблеї від 10 грудня 1948 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text (дата звернення: 12.05.2021)
8. Конвенція про захист прав людини і основних свобод від 04.11. 1950 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 20.06.2021)
9. Основні принципи незалежності судових органів: схвалені резолюціями 40/32 та 40/146 Ген. Асамблеї ООН від 29 листоп. та 13 груд. 1985 р. Статус суддів: навч. – практ. посіб. Харків, 2006. С. 121-126.
10. Рекомендація СМ/Res (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язок: ухвал. Комітетом Міністрів Ради Європи 17.11.2010 р. на 1098 засіданні заступників міністрів. Верховна Рада України: URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_a38/conv. (дата звернення: 12.07.2021).
11. Апарат суду в системі організаційного забезпечення судової діяльності: монографія. Київ: Вид-во «Юридична думка», 2019. 180 с.
12. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. № 30. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 12.06.2021).
13. Кирилюк Р.І. Про сутність категорії «організаційне забезпечення» щодо діяльності судів. Публічне право. 2012. № 2. С. 42-48.
14. Сердюк В.В. Актуальні питання діяльності апаратів вищих спеціалізованих судів у контексті судової реформи. Часопис цивільного і кримінального судочинства. 2011. № 1. С. 27-37.

15. Бюджетний Кодекс України: Закон України від 08.07.2010 р. № 2456-IV. Верховна Рада України: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> (дата звернення: 03.07.2021).
16. Про упорядкування структури та умов оплати праці працівників апарату органів виконавчої влади, органів прокуратури, судів та інших органів: Постанова Кабінету Міністрів України від 9 березня 2006 р. № 268. Верховна Рада України: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/268-2006-%D0%BF#Text> (дата звернення: 29.07.2021).
17. Фесенко Л.І. Правовий статус Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ у системі судового устрою: дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2011. 242 с.
18. Гулак О. В. Шляхи побудови ефективних державних інституцій: виклики сьогодення. Науковий вісник публічного та приватного права № 2. 2015. С. 11-14. URL: <http://www.nvppp.in.ua/vip/2/4.pdf>
19. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 р. № 402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> (дата звернення: 29.07.2021).

References

1. Bondar S. O. Administratyvno-pravove zabezpechennia diialnosti administratyvnykh sudiv v Ukraini : avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.07. Zaporizhzhia, 2010. 20 s.
2. Spasenko V. O. Deiaki pytannia administratyvno-pravovoho rehuliuвання diialnosti derzhavnoi reiestratsiinoi sluzhby Ukrainy. Chasopys Kyivskoho universytetu prava. 2013. № 1. S. 153–157.

3. Borko A.L. Adiminstratyvno-pravove zabezpechennia funktsionuvannia sudovoi systemy Ukrainy: dys. ... d-ra yuryd. Nauk: 12.00.07. Kharkiv, 2014. 400 s.
4. Stryzhak A.A. Derzhavne upravlinnia zabezpechenniam diialnosti sudiv zahalnoi yurysdyktsii: avtoref. ...kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Kyiv, 2005. 21 s.
5. Gulac O. V., Lady`chenko V. V., Golovij L. V. Publichne administruvannya sudovoyi vlady` yak odna iz form zabezpechennya rivnogo dostupu do pravosuddya. Internauka. Seriya: "Yury`dy`chni nauky`". 2021. # 5 (39). T. 1. S. 11-17. URL: <https://www.inter-nauka.com/issues/law2021/5/7316>
6. Kurylo V., Kurylo I., Mashevskya O., Gulac O., Iarmolenko I. The Conflict of Interests and Teaching Activity of a Judge. Journal of Legal, Ethical and Regulatory Issues. Volume 24. Special Issue 1. 2021. URL: <https://www.abacademies.org/articles/the-conflict-of-interests-and-teaching-activity-of-a-judge-11188.html>
7. Zahalna deklaratsiia prav liudyny: pryiniata i proholoshennia Rezoliutsiieiu 217 A (III) Heneralnoi Asamblei vid 10 hrudnia 1948 r. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text (data zvernennia: 12.05.2021)
8. Konventsiiia pro zakhyst prav liudyny i osnovnykh svobod vid 04.11. 1950 r. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (data zvernennia: 20.06.2021)
9. Osnovni pryntsyipy nezalezhnosti sudovykh orhaniv: skhvaleni rezoliutsiiami 40/32 ta 40/146 Hen. Asamblei OON vid 29 lystop. ta 13 hrud. 1985 r. Status suddiv: navch. – prakt. posib. Kharkiv, 2006. S. 121-126.
10. Rekomendatsiia SM/Res (2010) 12 Komitetu Ministriv Rady Yevropy derzhavam-chlenam shchodo suddiv: nezalezhnist, efektyvnist ta oboviazok: ukhval. Komitetom Ministriv Rady Yevropy 17.11.2010 r. na 1098 zasidanni

- zastupnykiv ministriv. Verkhovna Rada Ukrainy: URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_a38/conv. (data zvernennia: 12.07.2021)
11. Aparat sudu v systemi orhanizatsiinoho zabezpechennia sudovoi diialnosti: monohrafiia. Kyiv: Vyd-vo «Iurydychna dumka», 2019. 180 s.
 12. Konstytutsiia Ukrainy pryiniata na piatii sesii Verkhovnoi Rady Ukrainy 28 chervnia 1996 r. №30 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (data zvernennia: 12.06.2021)
 13. Kyryliuk R.I. Pro sutnist katehorii «orhanizatsiine zabezpechennia» shchodo diialnosti sudiv. Publichne pravo. 2012. №2. S. 42-48.
 14. Serdiuk V.V. Aktualni pytannia diialnosti aparativ vyshchых spetsializovanykh sudiv u konteksti sudovoi reformy. Chasopys tsyvilnoho i kryminalnoho sudochynstva. 2011. № 1. S. 27-37.
 15. Biudzhetnyi Kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 08.07.2010 r. № 2456-IV. Verkhovna Rada Ukrainy: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> (data zvernennia: 03.07.2021)
 16. Pro uporiadkuvannia struktury ta umov oplaty pratsi pratsivnykiv aparatu orhaniv vykonavchoi vlady, orhaniv prokuratury, sudiv ta inshykh orhaniv: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 9 bereznia 2006 r. №268. Verkhovna Rada Ukrainy: URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/268-2006-%D0%BF#Text> (data zvernennia: 29.07.2021)
 17. Fesenko L.I. Pravovyi status Vyschoho spetsializovanoho sudu Ukrainy z rozghliadu tsyvilnykh i kryminalnykh sprav u systemi sudovoho ustroiu: dys. ... kand. yuryd. nauk. Odesa, 2011. 242 s.
 18. Gulac O. V. Shlyaxy` pobudovy` efekty`vny`x derzhavny`x insty`tucij: vy`kly`ky` s`ogodennya. Naukovy`j visny`k publichnogo ta pry`vatnogo prava # 2. 2015. S. 11-14. URL: <http://www.nvppp.in.ua/vip/2/4.pdf>

19. Pro sudoustrii i status suddiv: Zakon Ukrainy vid 2 chervnia 2016 r. №402-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19#Text> (data zvernennia: 29.07.2021)